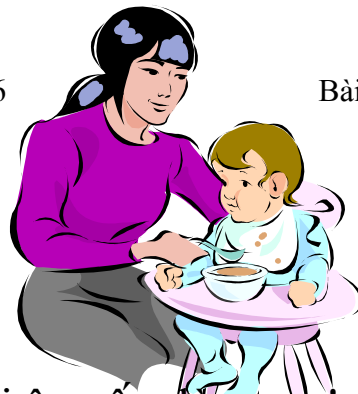


BÀI 16

MẸ



Mẹ! Ôi âu yếm làm sao!
 Danh từ này có danh nào đẹp hơn.
 Mẹ là sữa, mẹ là cơm,
 Mẹ là nguồn sống của con muôn đời.
 Ngọt ngào tiếng mẹ bên tai,
 Vỗ về giấc ngủ đêm dài lạnh sương.
 Chao ôi! Thương thiết là thương,
 Lời ru như gió đại dương thổi vào.
 Nuôi con chẳng ngại tốn hao,
 Chăm con chẳng có lúc nào nghỉ ngơi.
 Lo khôn lớn, lo nên người,
 Lo mình lo một, lo mười cho con.
 Hy sinh từ thuở còn son,
 Răng long đầu bạc vẫn còn hy sinh.
 Thế gian chỉ có mối tình,
 Thiết tha hơn hết là tình mẹ con.

Bàng-Bá-Lân

Từ và nghĩa:

Xôi nếp mật: Xôi nấu có bỏ mật (mật mía)
Mật: Loại nước sánh, màu nâu đỏ,, vị ngọt làm từ cây mía, theo phương pháp thủ công.

Văn phạm :

Tả người.

Ca dao :

*Mẹ già như chuối ba hương,
 Như xôi nếp mật_(mật?), như đường mía lau.*





II. THỰC TẬP TẢ NGƯỜI

A. Hướng dẫn tổng quát.

I. Mở bài: Giới thiệu người định miêu tả.

II. Thân bài:



a. Hình dáng:

Vóc dáng, tuổi tác, vẻ mặt, nghề nghiệp

(Chú ý những nét đặc biệt: cao, gầy, mập, già, trẻ..)

Tóc, nước da, dáng điệu.. ..

Khuôn mặt.. miệng cười.. ..

b. Tính tình:

Đạo đức, hiền lành, thô bạo, cọc cằn.. ..

III. Kết bài: Nhận xét về nhân vật mình tả.

(Cảm nghĩ của bản thân với người được tả)

B. Thực tập mẫu.

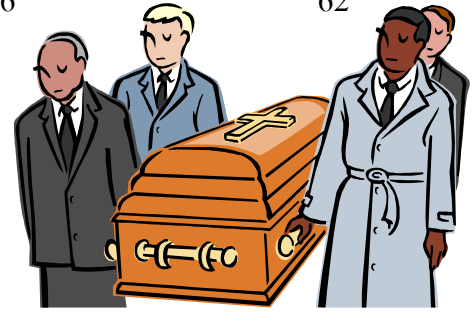
I. _____

II. _____

III. _____

III. BÀI ĐỌC

NHỮNG NGÀY CUỐI CÙNG CỦA MẸ



Hai mẹ con vừa ăn sáng vừa nói chuyện. Tự nhiên tôi thấy mặt mẹ dại đi, mẹ đang nhai bỗng ngừng nhai, miệng mẹ cứng lại. Tôi hốt hoảng vội ôm lấy đầu mẹ, chỉ sợ mẹ ngã. Mẹ lại xỉu. Lần này là lần thứ tư. Ba lần trước mẹ đều xỉu trong nhà thờ, khi đang xem lễ, vài phút sau lại tỉnh lại và sinh hoạt bình thường. Vì thế tôi không lo sợ gì nhiều mà chỉ giữ cho mẹ khỏi té đập đầu vào đâu thì khốn. Tôi ôm lấy mẹ, tay lay, miệng gọi. Lần này, tôi thấy có một cái gì hơi bất thường, vì không những mẹ ngất đi mà hai bàn tay mẹ co quắp lại và giựt giựt như người bị động kinh. Một tay ôm mẹ, một tay tôi với cái điện thoại gọi bác sĩ.



Nguyễn-thị-Hồng-Diệp

